

Hálás dolog az Udvarhely-Pécs buszjárat, mert így reggel negyed hétre Európa Kulturális Fővárosába érkeztünk, ahonnan már csak egy negyedórás buszozás következik, ami alatt ki is megy az álom lokálpatrióta szememből, mert amit látok, az maga az álom: szerpentineken felkapaszkodva érjük el Magyarország egyik leggyönyörűbb táját, a Mecsek dombvidékén elterülő orfűi tóvidéket (a maga építőtelepével együtt, ugyanis jövőben már itt is wellness- és élményfürdő fog fogadni).

Várni kell a kapunyitásra, így szemtanúi lehetünk, amint az egy nappal korábban vagy az éjszaka folyamán érkezett (s máris nyúzott) fesztiválozókat a parkolóba bekacsintó reggeli napsugár kikergeti autóikból. Kávé helyett oroszhegyi pálinka és sör a löket, enyhe motozás után máris a Panoráma Camping területén vagyunk, ahol a bozótok közt és dús koronájú fák alatt felparcellázott, számozott sátorhelyek várják a nagyérdeműt, a következő utcákban: Pál utca, Üllői út, Hevean street, Óriás tér.

